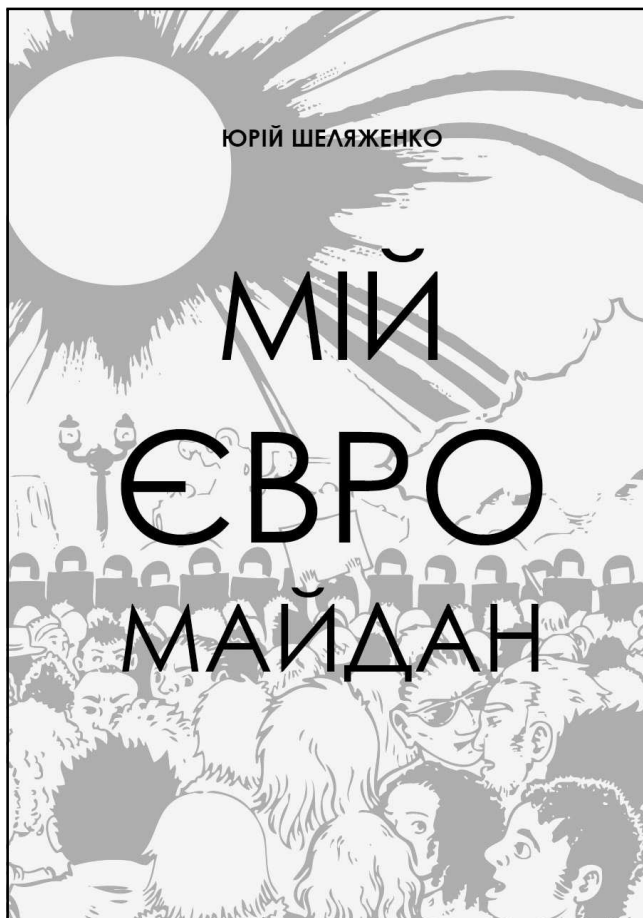

Відверто про Євромайдан

Ю. Шеляженко. Мій Євромайдан – К., 2013. – 24 с. – ISBN 978-617-7088-01-0.

Євроінтеграцію кожен має починати з себе. Такою є головна ідея цієї збірки публіцистичних та літературних творів, укладеної, виданої та поширеної під час та на честь «Євромайдану» – громадянської акції за вступ України до Європейського Союзу.

Політична сатира тут урівноважена цитуванням виступів лідерів влади та опозиції на підтримку євроінтеграції. Читачеві пропонується ставитись до акції протесту без фанатизму і, перш за все, відповісти на питання про свій власний внесок у побудову європейської України.

Для всіх небайдужих громадян.

Замовити книжку «Мій Євромайдан» за 15 грн можна в редакції. Читайте уривки з неї на сторінках цього випуску релігійного бюлетеня «Ідеаліст».

УКРАЇНСЬКА
ДУШЕВНА
СПІЛЬНОТА

ІДЕАЛІСТ

Релігійний бюлетень «Ідеаліст»
("Идеалист", "Idealist")

№ 22 (36)

30.11.2013 р.

Свідоцтво про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації КВ № 19005-7795Р, видане Державною реєстраційною службою України 05.06.2012 р.

Ціна 50 коп. Сайт: www.temple.org.ua

Передплатний індекс 68183.

ISSN 2305-5510

Засновник, редактор, видавець:

Шеляженко Юрій Вадимович

ludstvo@gmail.com

Адреса редакції, видавця, друкарні:

вул. Тверський тупик, буд. 9, к. 82,
м. Київ, 01042.

Тел. (097) 317-93-26, факс (044) 529-04-35

Тираж 150 прим.

Програмні цілі (основні принципи):

Утвердження індивідуальності та гласності; пропаганда ідеологій креативного ідеалізму та суверенітету особистості; відкрите вираження і вільне поширення релігійних переконань віруючими громадянами віросповідання (релігії) Віри в Найвищу Цінність Людини; проповідь одкровень; реалізація прав на свободу слова, світогляду і віросповідання, на інформацію; критика і подолання дискримінації за ознакою масовості (колективності) та інших видів протиправної дискримінації; захист і розвиток вільної душі, прав, свобод, інтересів людини і громадянина, суспільного блага, соціальних цінностей, істини, віри, добра, відповідальності перед Богом, народом, власною совістю, здорового глузду та верховенства права.

СПРАВЖНІЙ ЄВРОМАЙДАН: БУДЕМО ВІДВЕРТИМИ

Релігійний
бюлетень
№ 22 (36)
30.11.2013

Я ніколи не був і не буду фанатом. Я – людина діла. Магія натовпу на мене не діє. Вона притягує мене не більше, ніж магніт – книжку.

Тому мій «Євромайдан» буде не на площі у екзальтованому натовпі, а у бесіді з вами, розумними людьми, у яких прагнення спілкуватися переважає стадний інстинкт.

Об'єднаємося у тому, що будемо відвертими. І для цього я пропоную вам відповісти на два простих питання:

- 1) Що я зробив (зробила) для євроінтеграції?
- 2) Хто конкретно гальмує євроінтеграцію?

Почну з себе.

1) Я вивчив англійську, написав листа англійській королеві і отримав відповідь.

2) Ірина Фаріон. Вона багато років вчила нас «мовній нормі», диктатурі української й фанатичному уникненню русизмів та інших проявів багатомовності, замість того, щоб вчити спілкуватися з європейцями їх рідними мовами: англійською, німецькою, французькою, тощо.

А поки ви думаєте, що собі відповісти на два простеньких питання – я з вашого дозволу пофантазую, як би на них відповіли деякі знаменитості.

ЯНУКОВИЧ

- 1) Зробив євроремонт у Межигір'ї.
- 2) Тимошенко. Тому що не лікується.

ТИМОШЕНКО

- 1) Погодилася на все.
- 2) Янукович. Він не хоче мене лікувати.

АЗАРОВ

- 1) Не паспішав вступати в мітній саюз.
- 2) Па-вашому, я гальмую?! Да пашлі ви!

СИМОНЕНКО

- 1) Як олігарх на чолі компартії, я остаточно дискредитував комунізм.
- 2) Мої виборці, які дозволяють дурити себе.

ТЯГНИБОК

- 1) У програмі «Свободи» я вимагаю для

України ядерного статусу та європейського україноцентризму. Коли у нас буде атомна бомба, ми змусимо Європу нас боятися і поважати. Тоді подивимося, братва, я хотів сказати – побратими, хто кому митиме туалети! Україна ще стане геополітичним пупом Європи!

2) «Москалі» та «жиди», які всиновляють наших дітей.

ПУТІН

1) Завербував агентуру в усіх європейських країнах.

2) Журналісти, які показують мене азійським деспотом.

FEMEN

1) Ми показали українські цицьки Європі.

2) Чоловіки. Особливо, жирні попи.

Тепер Ваша черга відповідати на два простих питання:

- 1) Що я зробив (зробила) для євроінтеграції?
- 2) Хто конкретно гальмує євроінтеграцію? Тільки спочатку добре подумайте... Добре?

РАБАМ І ЇХ РАБОВЛАСНИКАМ В ЄВРОПІ НЕ МІСЦЕ

Спробував обговорити з друзями на Facebook ситуацію з євроінтеграцією. Цікава вийшла розмова.

Юрій Шеляженко. Єврохулізи* на Майдані – таке саме ганьбисько, як і тривала комедія Януковича на тему «Ваша юлька винна, що ви не в Європі». Немічний бунт уболівальників, які самі ніколи не грали в футбол. Вони нічого не зробили, щоб бути в Європі. Жоден з них не створив свій бізнес за європейським зразком, жоден не переріс своїх батьків та вчителів, не змінив докорінно своє життя, не став ненормально щасливим розумакою. Більшість з тих, хто це читає і зараз лягатиметься, не те що не знайшли собі партнера в Європі, але й не вивчили як слід жодну європейську мову. Всі хотіли тупо бути по-православному щасливими: сімейними і праце-влаштованими, і щоб життя було без несподіванок. Вони пахали рабами на російських олігархів за російські гроші та думали, що не вони самі, а їхні рабовласники будуть будувати їм Європу. І тепер, після облому, вони вийшли покричати під вікнами власника плантації, поки їх не розгонять такі ж раби в мундирах. Правильно зроблять! Бо дурна річ завойовувати

* Хуліз (сленговий вираз уболівальників) – найбільш активні, агресивні представники фанатського руху чи клубу.

майдани, поки ви не завоювали власну душу. Рабів до Європи не пускають. Як і рабовласників. І це справедливо, бо саме завдяки цьому Європа є Європою.

Вальдемар Жолкевський. І що ви пропонуєте, Юрію? Мовчати?

Леонід Тонковид. Ти правий, але протестувати «за» Європу треба все одно йти. Наскільки вийде, настільки вийде. Не треба одне одного в цьому облямувати. Треба скликати людей, висловлювати волю, прагнення. Щоб не казали, що весь український народ тільки й мріяв стати смиренними рабами російських олігархів.

Юрій Шеляженко. Я пропоную те ж, що і завжди: оволодіти собою, без зайвої паніки і криків. Особисто, ні на кого не оглядаючись, своїм умом, на власний розсуд виходити з відносин рабства і творити відносини доброї волі. Кожна людина має все життя творити навколо себе простір доброї волі, щоб її не затягнуло у орбіти залежності й чорні дірки тоталітаризму. Будьте центром всесвіту. Це просто і радісно.

Леонід Тонковид. Тільки аби не так, щоб це призводило до атомізації. «Центри всесвіту» мають кооперуватися.

Вальдемар Жолкевський. Юрій, будьте центром всесвіту так, щоб московські олігархи (і персонально Путін) це признали... От тоді можна буде погодитись, що ми центр, а не периферія... Я, приміром, звик впливати... як центр... але є воля тих, які згуртованіші, як орда... і їх вплив переважає... поки-що.

Юрій Шеляженко. Страх «атомізації» – це індивідофобія, це зло, це найгірше, чим дурять себе та інших «православні комуністи». Коли я в центрі всесвіту, а Путін не хоче бути в такому всесвіті, він сам виносить себе на маргінес і мені нема діла до того, ким мене вважають всякі гордовиті путіни на периферії. Біс із ними, холодними каменюками. Я будую всесвіт вільних рівноцінних і однаково гарячих душешу людей-сонць.

Вальдемар Жолкевський. Юрію, розкажете це орді чекістів, які прийдуть за вами... Це до того, що інколи треба гуртуватися...

Юрій Шеляженко. Вальдемаре, ви боїтесь чекістів не тому, що вони дійсно можуть прийти, а тому, що не вірите в себе. Повірте в себе і проженіть страх. І згинуть ваші чекісти, як роса на сонці вашої віри.

Вальдемар Жолкевський. Я їх не боюсь, а зневажаю...

Юрій Шеляженко. Зневага – слабка відмазка, коли очевидний страх. Кажу ще раз: не бійтеся. Вірте в себе. Віра рятує від страху.

Вальдемар Жолкевський. Ваша воля не переважить волі мільйонів згуртованих адептів євразійської орди... ви атомізовані, а вони структуровані і заряджені вірою в Путіна і Сталіна... і вони не в паралельному, а у вашому реальному всесвіті... не ховайте голову в пісок, шановний! Я

говорю про досвід історичний... коли зграї згуртованих і організованих чекістів вчинили геноцид мільйонів атомізованих і розпорошених селян України... чи ви вважаєте цей факт моєю хворобливою уявою?

Юрій Шеляженко. Це ви ховаєте голову в пісок атомізованої зневаги, а я об'єднаний зі всім всесвітом силою своєї віри. На моєму боці людство, на моєму боці природа. Якась свора здичавілих від ненависті, зневаги та тиранопоклонства вояк є нічим порівняно з силами, які стоять на моєму боці. І оскільки я живу вічно, я знаю, що в кінцевому рахунку я вже переміг, коли повірив у себе.

Вальдемар Жолкевський. Згоден з вами щодо Всесвіту :) Але я хочу, щоб вони мені не смерділи вже зараз... Щоб їх не було... А ця звиродніла зграя все ще існує... І не стає білою і пухнастою, через свій страх, до речі, і ненависть... І з цим треба щось робити... Якимось їм протистояти... А значить гуртуватися, хоча б інколи...

Юрій Шеляженко. Все правильно, віра дозволяє вільним людям розумно домовлятися і прагматично гуртуватися замість обоження кривавих тварюк, які ведуть нарід до прірви.

Вальдемар Жолкевський. Так от і я про це ж... А значить, може й не варто критикувати тих, хто зібрався на майдані? Бо це вже спроба... це крок... а дорогу подолає той, хто зробив перший крок... Може, варто повірити в них... і в цьому проявити гармонію щодо спільноти... витоворити необхідні вібрації у всесвіті... Як ви вважаєте? Чи не варто повірити у шанс, що саме зараз люди, як ВІЛЬНІ партнери, здатні зупинити чорну євразійську орду рабів? Вони ж, принаймні, вільніші за оту орду рабської беркутні, яка все ще кориться євразійським ханам...

Юрій Шеляженко. Ви без надії сподіваєтесь, це шляхетно і традиційно. Але не треба бути пророком, щоб бачити, чим все закінчиться, бо головна проблема таких зборищ полягає в тому, що вони не вчать людей мислити самостійно.

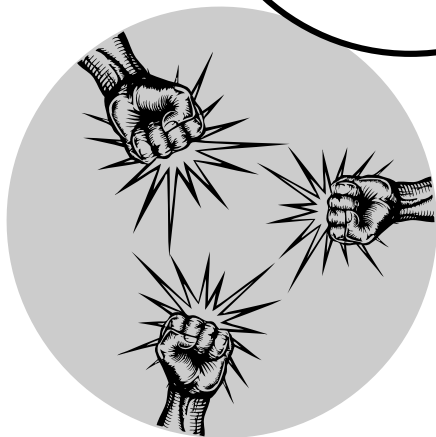
Вальдемар Жолкевський. Був цілий причинно-наслідковий ланцюг, низка причин, чому ми стали такими... Це історія народу останніх, як мінімум, 300 років... Колективна свідомість українців вражена бацилами зневіри і брехні навмисно... І це робилося централізовано, через освіту, ЗМІ, колективи, викладання історії... Тотально і тоталітарно... Йшла промивка мізків, велика, різнопланова і різнорівнева... у багатьох площинах... Щоб створити слухняного раба... І ті сильні, які пручаються, варті поваги і пошани... Саме такі перемагають... МИ ПЕРЕМОЖЕМО!!! Мислити самостійно будемо після перемоги... До речі, треба не тільки мислити, а й ТВОРИТИ, бо ми всі творці, але зараз варто ТВОРИТИ ОДИН ПРОЕКТ... Бути співтворцями його...

Юрій Шеляженко. Все правильно, але є одне але: єдність у різноманітті. Тож більше героїв, добрих і різних. Слава Україні, героям слава!

РЕВОЛЮЦІЯ В ДУШІ

Релігійний
бюлетень
№ 22 (36)
30.11.2013

Ви знову живете у передчутті революції. Прогнози, що завтра все зміниться, стали звичними і регулярними, наче божевільні віщування про кінець світу.

Вам не подобається, як влаштоване суспільство. Вам не подобаються люди навколо і, тим більше, не подобається начальство. Ви нікого не хочете слухати, ні з ким не хочете домоватися. Ви єдині лише у гніві та в очікуванні чудес.

Ви хочете змін. Старше покоління сподівається на зміну поколінь. Молодші заглядають в рот старшим в очікуванні наказу змінитися. Мрійники ненавидять реальність, чекаючи, що їх мрії здійнить хтось інший. Реалісти ненавидять мрії, чекаючи, що план дій для них вигадася хтось інший – та ще й заплатить їм за те, щоб вони знайшли своє щастя!

Ви не існуєте, бо не мислите. Не хочете думати, «ламати голову». Солодке забуття – ваша головна потреба, і ви кладете на ніч під подушку непрочитані книжки замість того, щоб уважно читати їх, міркуючи над кожним словом. Ви підкоряєтеся відчуттям та імпульсам замість того, щоб володіти собою. Ви постійно жертвуєте собою, перекладаючи відповідальність за себе на когось іншого.

Ви очікуєте дива у будь-якій формі, окрім власних добрих справ. Але дива не станеться, поки ви шукаєте його зовні, а не всередині себе.

Ви відчуваєте, що всесвіт недосконалий, і це справді так. Що б ви не вподобали, кого б ви не полюбили, рано чи пізно доведеться розчаруватися.

Бо навколо вас нема нічого досконалого. Все, що збоку, рано чи пізно починає виглядати недосконалим. Достатньо глянути на себе збоку, щоб розчаруватися в собі.

І ніякої революції не станеться, якщо ви кричатимете про своє розчарування. Всі кричать, а світ не міняється. Розчарування можна перебороти, відкинувши ненависть та зневіру, прийнявши всесвіт таким, який є – не як даність, а як інструмент самоудосконалення, бо ви завжди знаходитесь в центрі всесвіту, ви є всесвіт і ви міняєте себе на краще, удосконалюючи всесвіт.

Людина – не те, чим виглядає збоку. Людина – невидима, ідеальна душа, яка володіє всесвітом, у якій завжди є прагнення досконалості. Це голос Божий, світло з неба, шепіт совісті, водоспад доброї волі. Тому не варто чекати змін та революцій. Користуйтеся внутрішнім імпульсом, словом Божим всередині себе, щоб рухати недосконалий всесвіт у досконалому напрямку.

Знаю, зазвичай ви стоїте спиною до Бога. Повернутися обличчям до Бога – це найголовніша революція. Людям, яким вистачає натхнення спілкуватися з Богом, вистачить також натхнення на будь-яку добру справу.

Сприймійте релігію не як тінь минулого, а як джерело натхнення. Повірте у майбутнє, побудоване власними силами. Не за чужим, а за власним планом. Майбутнє, особисто змальоване вами на чистому аркуші всесвіту. Для вас, створених за образом та подобою Бога-творця, нема і не може бути якогось остаточного священного писання, бо священне писання твориться щодня у спілкуванні людей з Богом. Нема і не може бути якогось споконвіку правильного традиційного обряду, бо звичних обрядів варто дотримуватися лише в очікуванні одкровення, яке змінює звички разом із уявленнями про звичне. Нема і не може бути якоїсь єдино правильної церкви або релігійної громади, бо жодна сила, навіть сила організованої людської маси та громадської думки більшості, не може стримувати покликання вільних душ самостійно звертатися до Бога та творити добро від Божого імені.

Щоб перемогти усі розчарування, треба здійснити революцію у власній душі. Стати суверенною особистістю, опанувати свою долю, знайти щастя на самоті. Навчитися творити добро і домоватися з людьми про спільне творення добра, спільну вигоду, спільне благо. Бо не почуття, а розумний договір людей, які високо цінують один одного, є основою людської солідарності та досконалості суспільства.

Як би не хотілося жити всліпу, треба боротися з собою та підкоряти свої потреби добрій волі розуму.

І коли ви переможете себе, ви зрозумієте, що справжня перемога – не помста, не знищення ворога, а творення своєї вільної душі, чесною, гідною і тому непереборною.